

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Δευτέραν, 8^η /21^η Νοεμβρίου 2022, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς Συνάξεως τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Διὰ τοῦ ὄρου «Σύναξις» ἡ Ἐκκλησία ἐννοεῖ τὴν συναγωγὴν – συγκέντρωσιν τῶν μελῶν τῆς, διὰ νὰ εὐχαριστήσουν καὶ ὑμνήσουν τοὺς Ἀρχαγγέλους καὶ ἰδίως τὸν Ἀρχάγγελον Μιχαὴλ, διὰ τὸ ὅτι ἀντέστη εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ἐσφόρου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ λέγων: «στῶμεν καλῶς στῶμεν μετὰ φόβου» καὶ συνετάχθη ὡς προεξάρχων τῶν ἀγγέλων ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ.

Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη:

Α. Εἰς Ἰόππην, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἀρχαγγέλων εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἰόππην (Jaffa), τὸν ὁποῖον Ναὸν ἀνήγειρε μετὰ τὴν ὀλοσχερῆ ἐκ πυρκαϊᾶς καταστροφὴν τοῦ παλαιοῦ ὁ Ἡγούμενος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰόππης κ. Δαμασκηνός.

Τῆς θείας Λειτουργίας ἐν αὐτῷ προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρεπιδημοῦντος Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς κ. Ἰουστίνου, τοῦ ἡγουμένου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Νήφωνος, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, Ἱερέων ἐξ Ἑλλάδος ὡς Ἀρχιμανδρίτου π. Τιμοθέου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ τῶν Ἱεροδιακόνων π. Εὐλογίου καὶ π. Δοσιθέου, ψάλλοντος ψάλτου ἐξ Ἑλλάδος ἑλληνιστί δεξιὰ, ψαλλούσης καὶ τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Ἰόππης ἑλληνιστί καὶ ἀραβιστί ἀριστερά, παρουσίας τοῦ Πρέσβευς τῆς Ἑλλάδος εἰς Τέλλ Ἀβίβ κ. Κυριακοῦ Λουκάκη καὶ στρατιωτικοῦ ἀκολούθου καὶ προσευχομένου τοῦ ποιμνίου τῆς Ἰόππης καὶ μελῶν τῆς Ρωσοφώνου καὶ Ρουμανοφώνου Κοινότητος τοῦ Πατριαρχείου ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ.

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ· εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ», ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Αἱ νοεραὶ τάξεις τῶν ἀσωμάτων Ἀγγελικῶν δυνάμεων συνήγαγον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φερωνύμῳ Ναῶ αὐτῶν, ἐν τῇ ἀγιογραφικῇ καὶ ἱστορικῇ ὑμῶν πόλει Ἰόππη, ἵνα

λατρευτικῶς ἐορτάσωμεν τήν Σύναξιν τῶν Ἀρχιστρατήγων αὐτῶν Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί τῶν λοιπῶν ἀγίων ἀύλων καί οὐρανίων ταγμάτων.

Τά οὐράνια καί ἄϋλα ταῦτα τάγματα, τά ὅποια μνημονεύονται εἰς τάς ἀγίας Γραφάς, τήν τε Παλαιάν καί Καινήν Διαθήκην, εἶναι ἐννέα καί διακρίνονται διά τῆς ὀνομασίας αὐτῶν ὡς: Σεραφεῖμ, Χερουβεῖμ, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἐξουσίαι, Ἀρχαί, Δυνάμεις, Ἀρχάγγελοι καί Ἄγγελοι. Πρώτιστος καί οὐσιαστικός σκοπός τούτων εἶναι ἡ ἀκατάπαυστος δοξολογία τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, κατά τήν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τοῦ μεγαλοφωνοτάτου Ἡσαίου λέγοντος: «Καί ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεύς, εἶδον τόν Κύριον καθήμενον ἐπί θρόνου ὑψηλοῦ καί ἐπηρμένου, καί πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ· καί Σεραφίμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί καί ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καί ταῖς μέν δυσί κατεκάλυπτον τό πρόσωπον, ταῖς δέ δυσί κατεκάλυπτον τούς πόδας καί ταῖς δυσί ἐπέταντο· καί ἐκέκραγεν ἕτερος πρός τόν ἕτερον καί ἔλεγον· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ», (Ἡσαίου 6,1-3).

Κατά δέ τόν εὐαγγελιστήν Λουκᾶν, τόν ἀναφερόμενον εἰς τό χαρμόσυνον μήνυμα πρός τούς ποιμένας ὑπό τοῦ ἀγγέλου: «ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστός Κύριος, ἐν πόλει Δαυΐδ», λέγει, «ἐξαίφνης ἐγένετο σύν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ αἰνούντων τόν θεόν καί λεγόντων: δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 2, 11-14).

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν φύσιν καί ιδιότητα τῶν ἀγγέλων, ὁ θεῖος Παῦλος λέγει, ὅτι οὗτοι [οἱ Ἄγγελοι] «εἰσὶ λειτουργικά πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διά τούς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν», (Ἐβρ. 1,14). Ἐρμηνεύων τούς λόγους τούτους τοῦ Παύλου ὁ Ἅγιος Θεοφύλακτος λέγει: «Ἐπαίρει [= διεγείρει] τά φρονήματα τῶν ἀκροατῶν, δεικνύς πολλήν περί ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ τήν κηδεμονίαν, εἶγε ἀγγέλους τούς ὑπερέχοντας ἡμῶν ἔταξε διακονεῖν τά πρός σωτηρίαν ἡμῶν. Τοῦτο ἐξ ἄλλου ἐπιβεβαιώνουν καί οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου λέγοντος: «Ὅρατε μή καταφρονήσητε ἐνός τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γάρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διά παντός βλέπουσι τό πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς», (Ματθ. 18,10). Εἰς τό σχόλιόν του ὁ Ζιγαβηνός λέγει, ὅτι «οἱ ἄγγελοι τοσαύτην εἰς θεόν ἔχοντες παρρησίαν ὡς διά παντός ἐν οὐρανοῖς ὄραν τόν θεόν».

Ὅντως, οἱ ἄγγελοι ὑφίστανται ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἔνθα βλέπουσι τόν θεόν Πατέρα. Καί τοῦτο διότι, ὡς λέγει ὁ ψαλμωδός: «Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τόν θρόνον αὐτοῦ καί ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει», (Ψαλμ. 102,19). Ἡ δέ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ δεσπόζουσα ἢ μᾶλλον ἐπεκτεινομένη ἐφ' ὅλης τῆς κτίσεως, δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν δημιουργίαν τοῦ σύμπαντος κόσμου ὄρατοῦ καί ἀοράτου, τοῦ ὁποίου ὁ κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ πλασθεὶς ἄνθρωπος (Πρβλ. Γένεσις. 1,2) ἀποτελεῖ τήν κορωνίδα.

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι τό μέν «κατ'εἰκόνα» ἀναφέρεται εἰς τήν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, τό δέ «καθ' ὁμοίωσιν» εἰς τήν προαίρεσιν αὐτοῦ, δηλαδή τήν ἐλευθέραν θέλησιν τοῦ ἀνθρώπου διά νά γίνῃ τέλειος. Ἄς ἀκούσωμεν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου: «Τό μέν κατ' εἰκόνα φύσει δέδοται ἡμῖν, τό δέ καθ' ὁμοίωσιν ἐκ προαιρέσεως καί οἴκοθεν [κατ' οἰκείαν κρίσιν] κατορθοῦμεν ὕστερον».

Μέ ἄλλα λόγια, τό καθ' ὁμοίωσιν ἀρχίζει ἀπό τήν ἐπίγειον ἡμῶν ζωὴν καί κορυφοῦται εἰς τήν ἐπουράνιον ζωὴν, ὅπου «ὅμοιοι Αὐτῷ [τῷ Θεῷ] ἐσόμεθα, ὅτι ὁσόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστιν», (Α' Ἰωάν. 3,2). Καί ἀληθῶς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος,

ὅσον καιρόν εὕρισκόμεθα εἰς τό φθαρτόν τοῦτο σῶμα στενάζομεν, διότι μέ πολύν πόθον ἐπιθυμοῦμεν νά φορέσωμεν ἐπάνω μας σάν ἄλλον ἔνδυμα τήν μόνιμον κατοικίαν μας, ἡ ὁποία θά μᾶς δοθῆ ἀπό τόν οὐρανόν. «Καί γάρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τό οἰκητήριον ἡμῶν τό ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες», (Β΄ Κορ. 5,2).

Ἐκ τῆς μονίμου ἐν οὐρανοῖς κατοικίας ἐκπέμπεται ἡ χάρις τῆς ἀφθαρσίας. Καί τοῦτο, διότι πάντες οἱ κατοικοῦντες τήν οὐράνιον πόλιν, «ἐννοῶ τά τάγματα τῶν ἁγίων Ἀγγέλων φέρουσι ἀφθαρτα σώματα», λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας. «Ὅτι δοτόν τό χρῆμα ἐστι», «καί διά τοῦτο πάντας τούς τήν ἄνωθεν οἰκοῦντες, πάλιν φημί δὴ τά τῶν ἀγγέλων συντάγματα ἐν ἀφθάρτοις εἶναι σώμασιν».

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία τιμᾷ καί γεραίρει τήν σύναξιν τῶν ἁγίων Ἀσωμάτων καί οὐρανίων ταγμάτων καί δὴ τοῦ ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ καί τοῦ διαπρεπεστάτου αὐτῶν Μιχαήλ τοῦ Ταξιάρχου, διότι οὗτοι ἐπέδειξαν πολλές χάριτας καί εὐεργεσίας εἰς τό ἀνθρώπινον ἡμῶν γένος. Ἐπί πλέον ὁ Ταξίαρχος τῶν ἀγγέλων Μιχαήλ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος συνήγαγε τά τάγματα τῶν ἀγγέλων καί εἶπεν: «Πρόσχωμεν», ὅταν εἶδε τόν ἀποστάτην ἄγγελον, δηλονότι τόν ἀλαζονευόμενον Σατανᾶν πεσόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἠκούσαμεν εἰς τό σημερινόν εὐαγγελικόν ἀνάγνωσμα τοῦ Κυρίου, λέγοντος εἰς τούς μαθητάς αὐτοῦ: «Ἐθεώρουν τόν Σατανᾶν ὡς ἀστραπήν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα», (Λουκ. 10,18).

Ἐρμηνεύων τόν ὡς ἄνω λόγον τοῦ Κυρίου, ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει ὅτι ὁ Σατάν ἐξέπεσε τῆς ἐξουσίας τήν ὁποίαν εἶχεν: «τούτέστι τῆς οἰκείας ἀρχῆς ἐκπεσόντα καί κάτω γενόμενον, ἵνα πατῆται ὑπό τῶν εἰς Χριστόν ἠλπικόντων».

Τό «Πρόσχωμεν» τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἀφ' ἑνός, καί τό παράγγελμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ: «πλὴν ἐν τούτῳ μή χαίρετε, ὅτι τά πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δέ ὅτι τά ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Λουκ. 10, 20) ἀφ' ἑτέρου, ἀπευθύνονται καί εἰς ἡμᾶς, τούς ἀναγεννηθέντας καί ἐλπίζοντας εἰς Χριστόν σταυρωθέντα καί ἀναστάντα, ὡς κηρύττει ὁ Ἀπόστόλος Πέτρος: «Εὐλογητός ὁ θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατά τό πολύ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν», (Α' Πέτρ. 1,3).

Διό καί ἡμεῖς μετά τοῦ ὕμνωδοῦ εἶπωμεν: «Ὅπου ἐπισκιάση ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γάρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσών Ἐωσφόρος· Διό αἰτοῦμέν σε τά πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τά καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτεῖᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Μιχαήλ Ἀρχάγγελε», Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα!»

Τήν μεσημβρίαν ἠκολούθησε δεξιῶσις καί Τράπεζα παρά τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ.

Β. Εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰς τήν ἐν τῇ Παλαιᾷ Πόλει τῶν Ἱεροσολύμων Ἱερὰν Μονήν τῶν Ἀρχαγγέλων, εἰς τήν ὁποίαν προεξῆρξε τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἑσπέρας ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς αὐτῆς καί ἀνακαινιστής τοῦ Ναοῦ αὐτῆς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος, συλλειτουργούντων τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, τοῦ Ἱεροδιακόνου Συμεῶν ψαλλόντων τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου μετά τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών καί μετεχόντων ἐν κατασκευτικῇ προσευχῇ

Ἑλληνοφώνων, Ἀραβοφώνων καί ἄλλων πιστῶν καί μοναχῶν. Τήν πρωΐαν προεξήρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλος, συλλειτουργούντων τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Διονυσίου, τοῦ π. Νεκταρίου καί τῶν Ἱεροδιακόνων π. Συμεών καί π. Πατρικίου, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Τήν Ἀρχιερατικήν Συνοδείαν καί τό ἐκκλησίασμα ἐδεξιώθη ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας